

ראש השנה לחסידות

”לשנה טובה בלימוד החסידות
ובדרכי החסידות תכתבו ותחתמו”

יחא רבא רב"ש נבסלז חג הגאולה דכ"ק רבינו הגדול ר' שניאור זלמן צוקלנה"ה זצ"ל וע"ה.

ראש השנה לחסידות החשי"ק

מספר
מיוחד
מבית

אורחיים
ה'תשפ"ו

יום מסוגל לעורר לבנו ללימוד החסידות

ניתן לנו, וקרוב הדבר אשר היום היה הוא ראש השנה לדא"ת ("דברי אלקים חיים") אשר התלנו אבותינו הקדושים צוקלנה"ה ז"ע ז"ע והוא היה תורת הכתיב פנימי ז"ל. "זה היום תחלת מעשי" שלמות הכונה האמתית בברית האדם עלי ארץ להמשיך גילוי אור פנימיות תורתנו הקדושה אשר נמשך בינם הוה בבחינת המטבה כללית על כללות השנה".

כשם שבראש השנה נמשך חיות כללית על כל השנה כולה לכל אדם בבני חיי ומוזני, כן בייט כסלו נמשך על כל השנה לכל יהודי גילוי אורה של תורת החסידות, והוא יום מסוגל לעורר לבנו ללימוד פנימיות התורה וזוהי תורת החסידות, ולכות לאור ד' המאיר בה.

שוב שאלם רבנו: "האם להפסיק מלגלות כך דברי חסידות?" השיבו לו רבותיו הקדושים: "מכיוון שהתחלת אל תפסיק, וארובה, לכשתצא (מהמאסר) תאמר יותר ו!".

דברי חסידות בהתבה גולה ביותר, ועד אשר אמרו החסידים שאמרו החסידות שאמרו רבינו ל"אחר

"יש בכסלו, הוא יומא רבא, "זיג הגאולה" אשר בו נשתחרר כ"ק רבינו הגדול ר' שניאור זלמן צוקלנה"ה ז"ע ממאסרו בעיר פטרבורג אשר בעקבות הלשנה שהלשינו עליו המתנגדים למלכות היה תפוס במאסר במשך נ"ג יום (כנגד נ"ג פרקים שכספר התניא).

ונגזו חסידים מקדמא דנא לקרוא ליום זה בשם המיוחד "ראש השנה לחסידות", והוא לפי מה שכותב כ"ק אדמו"ר שלום דובנר זצ"ל מליובאוויטש:

בני ש"י, תחאספו בייט כסלו הבני"ל, הולמדים, ראשיהם ומוריהם ומשגיחיהם, תשמחו בשמחת החג, אשר פדה בשלום נפשנו ואורי חיות נפשנו

הקיסרוג שהתבטל

בשעה ששהה כ"ק רבינו הגדול במאסר, הגיעו אליו לבקרו רבותיו הקדושים צוקלנה"ה ז"ע מהעולם העליון, הבעש"ט הקדוש והרב המגיד ממוריטש:

שאלם רבינו, מדוע נגזר עלי לישב במאסר? והשיבו לו, אשר נתעורר קטרוג גדול בשמים על כך שמגלה הוא דברי חסידות בהרחבה ויתרה.

בתגל פניו הקדוש - צירי המרכבה נשברו
בשעה מאחרת כליל אסרו חג נודע, אשר השלוחים לאסור את האדמו"ר באו עוד הפעם לליאזני. לקחת את כ"ק רבינו הזקן ולהובילו לפטרבורג.
השר צירי להכניס את האדמו"ר להמרכבה השחורה, שהיתה מיוחדת להוביל מורדים במלכות, ובשמירה חמורה של שוטרים מוזונים נסעה המרכבה בכביש ההולך לפטרבורג דרך הערים וויטבסק - נעורל.

למחרת, ביום השישי, שש שעות לפני הלקת הנרות, לא רצה כ"ק רבינו הזקן לנסוע הלאה ובקיש את הגנרל שיפסיקו את מסעם עד אחרי ש"ק. וכאשר הגנרל לא רצה למלאות מבקשו נשברו צירי המרכבה. הגנרל צירי לאנשיו להביא אומנים מהכפר הסמוך לתקן את הצירים. אבל כאשר תקנו את הצירים נפל פתאום אחד מהסוסים ומת. הביאו אז סוס אחר מהכפר, אבל הסוסים לא יכלו להזיז את המרכבה ממקומה. אז הביך הגנרל את אשר לפניו והציע לכ"ק רבינו הזקן לנסוע על כל פנים אל הכפר הסמוך.
האדמו"ר לא הסכים לשום נסיעה איוו שהיא, רק הורשה לנטות את המרכבה מהכביש הרחב הצדה ושמה שבת את השי"ק.

שרי ממשלה באים לבקרו
כבואם לפטרבורג אסרו את הכ"ק רבינו הזקן במאסר היותר חמור אשר בבית האסורים כמבצר "פטרופבלבסק".

יותר משבעה שבועות - י"ג ימים - הי' כ"ק רבינו הזקן תפוס במאסר. ומהם שלשה שבועות הוא שוטים - ישב ב"מאסר יחיד" המיוחד למורדים במלכות.
ועידה מיוחדת עיבדה את חומר האשמה נגד הכ"ק רבינו הזקן, והדרישה וחקירה התקיימו בהשגחה של שמירה מזוינה, ע"י חוקק ודררש סודי.

סכנה גדולה הייתה מרחפת על כ"ק רבינו הזקן, כי נאשם בחור מורד במלכות, ואשר מתכוון הוא - כפי שכתבו המלשינים ב"המסירה" - להכריז עצמו מלך בישראל וללכת בראש חיל מישראל לכבוש את ארץ הקדושה ת"ו. אשמות אשר ענשם הוא משפט מות.
שרי מלוכה שונים בקרו לפעמים תכופות את כ"ק רבינו הזקן במאסרו, בחפצם להכריז את האיש המלא עור המורד במלכות האדירה והחזקה של מדינת רוסיא, וסוף סוף באו לידי הכרה, כי אדמו"ר איש אלקים קדוש הוא, בעל מדעים ממדריגה גבוה ונעלית ביותר, ולא פושע במלכות. וביום י"ט כסלו שנת תקנ"ט, לעת המנחה, הודיעו לכ"ק רבינו הזקן כי חפשי הוא.

ד"ר על ד"ר:

מלשבור על קיימת תפילין

לחברות הערות:
הדפוס: 770.284.0749

למשפחה
מעיתות

קני אדונו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מגילת י"ט כסלו

"למחרת, ביום השישי, שש שעות לפני הדלקת תורת, לא רצה כ"ק רבינו הזקן לנסוע הלאה

ובקש את יוגרל שיפסיקו את מסעו עד אחרי ש"ק.

וכאשר הגרל לא רצה למלאות מבוקשו נשברו צירי המרכבה".

לקמן מובאת (בשינויים קלים ובהשמטת חלק מהמסע) מגילת י"ט כסלו שהוציאה

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש בשנת תש"ג, והורה כך:

"בעת הזמנתו (של יום י"ט כסלו), יקראו חוברת זו ויבואו לשמוע אותה. ובתור

בעל הזקריאה יבחרו אדם חשוב בשפת תלמות, ואשר טרם יקרא ברבים יעבור עליה

בינו לבין עצמו, כדי שיוכל אח"כ לקרואה בשפה ברורה ובלשון צוחה".

המליצות לממשלה על כ"ק רבינו

אחת ההדרכות שהדריך כ"ק רבינו הזקן את החסידים היתה, אשר כל אחד מהחסידים ישתתף בהחזקת המשפחות שנסעו לארץ ישראל ועסקו שם בתורה ועבודת ד'. למטרה זו יסד כ"ק רבינו הזקן את ה"כולל הבי"ד" אשר חילק בין הלומדי תורה בארץ הקודש ת"ו, את הכספים שחסידי הבי"ד שלחו להכולל.

המליצנים שהתמשו בעובדה זו בתור חומר למליצנות להממשלה המרכזית בפטרבורג באמרו אשר כ"ק רבינו הזקן הוא מורד במלכות, כי שולח הוא סכומים גדולים למדינה אחרת (הטורקית, שהיתה אז המושלת באה"ק ת"י) וגם הסיפו בהטעמה לחזק דברי מליצנותם, כי בדרושי רבנים אומר - כ"ק רבינו הזקן - שמלכות אינה ולא כלום. כוונתם היתה לכך שכמאמריו אמר כ"ק רבינו הזקן ש"ספירת המלכות" היא ספירה אחרונה, ספירת המלכות לית לה מגרמה כלום וכדומה, בקצרה: שמלכות היא ענין היותר נמוך.

זה היה החומר העיקרי של המליצנות, לכך הרבה מליצניות קטני הערך. והדגישו במכתב "המסירה" אשר אין לסמוך על הממשלה המקומית, רק שהממשלה המרכזית תקח את הדבר בידיה, לאסור את כ"ק רבינו הזקן ולהביאו למשפט לפטרבורג. על ידי זה יזמו המליצנים להפטר מכ"ק רבינו הזקן ומכל תנועת החסידות, היל"ת.

שוטרים מוזינים מגיעים לאוסר

המליצנות הצליחה ובחול המועד סוכות שנת תקנ"ט בא פתאום לליאונז שר צבאי בלזית קבוצת שוטרים מוזינים לאסור את כ"ק רבינו הזקן ולהכילו לפטרבורג.

כ"ק רבינו הזקן בחפצו להתיישב בינו לבין עצמו במצבו שנתהווה אז, יצא מביתו - דרך דלת מאחורי חדרו - החוצה לשהה הסמוך.

הגנבל בהכירו את המצב על אחר לא רצה להפריע את ימי החג, השאיר אחרים מאנשיו במקום והוא בעצמו נסע מהעיר.

האדמו"ר החליט בינתים מה לעשות אם יבואו עוד הפעם לאסרו, ואמר למקורביו שגמר לבנו לקבל הכל לטובה.

עברו ימי שמיני עצרת ושמת תורה, החסידיים היו בהתמרמרות גדולה. באסרו חג בבקר - חל ביום ה' לשבוע - כבר נודע להחסידים מתערים הסמוכות: וויטבסק, רודניא, קאליסק, ליאדי, יאנאוויטש, דובראווי ועוד מהמאורע המעציב, אשר בחול המועד סוכות בא שר לליאונז לאסור את האדמו"ר ולעת עתה נסע משם.

פנימיות החווה כהכנה ל"חירתו של משיח" שיתגלה תיכף ומיד ממש.

לשם ההכנה לביאתו של משיח הלימוד התורה חדרשה אין מספיק לימוד נקודות קצרות מנותת החסידות אלא יש ללמוד חסידות בהרחבה יתירה ובהכנה והשגה - כשם שלענוד לבוא "לא יהיה עסק כל העולם אלא לדעת את ד' בלבד".

והדגשה יתירה בדב, כאשר בנוסף ללימוד הגדיל בתורת החסידות - לומדים גם המאמרים המדברים על גילוי אור ד' אשר היה בגאולה האמיתית והשלמה, ואי, ע"י לימוד זה, ניתן לחיות כבר עכשיו את ביאת המשיח, לחיות את גילוי אור ד' שיתגלה אז בכל העולם כולו.

מקורות: רמב"ם הלכות מלכים פרק יב, ב. תיקוני זוהר תיקון ו בסופו. אגרות קודש אדמו"ר הרי"צ חלק א עמוד קמז. ספר המאמרים 'מלקט' חלק ב עמוד קצד ואילך. ליקוטי שיחות חלק טו עמוד 303 חלק ל עמוד 170 ואילך. שיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א זאת חנוכה תשמ"ז. ה' סבת ושבת פרישת וייגש תשמ"ז. ספר השיחות תשנ"ב עמוד 160 ועוד.

פטרבורג" (לאחר המאסר שהיה בפטרבורג), היום באופן אחר לגמרי ממאמרי החסידות אשר נאמרו לפני פטרבורג.

מהו הסוד לביטול הקיטרוג מעל כ"ק רבינו, ועד אשר ניתן לו להפיץ את דברי החסידות בכפל כפליים?

שני טעמים יש על זה: הטעם הראשון הוא, כדברי רד"ל במרא', אשר כל דור שחולף חל בו ירידה על פני הדור הקודם לו. עד זכרי רד"ל (שבת ק"ב, ב): "אם ראשונים בני מלאכים אנו בני אנשים, ואם ראשונים בני אנשים אנו כחמורים", וכדורו של כ"ק רבינו הזקן ירדו הדורות ביותר עד אשר החושך התרכה ביותר, והיתה סכנה רחנית גדולה מעל עם ישראל, ועל מנת לרפאות הדור מהחושך הגדול, לא היתה ברירה כי אם לגלות ולהפיץ אור גדול זה של פנימיות התורה שאייר את גדול החושך בעולם.

הטעם השני העיקרי הוא משום ההתקבצות לביאת המשיח: הרמב"ם כותב שבמיתות המשיח "יהיו כל ישראל חכמים וידועים דברים הסתומים" - סודות פנימיות התורה הנעלים ביותר יתגלו ויהיו ידועים לקטן כגדול, ובעת, לפני ביאת המשיח, זוכים לבהינת "שועמיה חיים זכר", לגילוי נעלה ביותר של

1. ראה יבמות לט, ב. שבת ק"ב, ב. ועוד.
2. הלכות "מלכים ומלחמות ומלך המשיח" פ"ב ה"ז.

ימות המשיח

אחד הגלויים הנפלאים אשר זכינו להם ביום י"ט כסלו הם דברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ביום זה בשנת תשנ"ב:

"מינו אלה - ימות המשיח שבהם נמצאים עכשיו וצריכים רק לפקוח את העיניים ואז רואים שנמצאת כבר הגאולה האמיתית והשלמה בפשטות".